jõmerid riptada, tuhka puistada, plaastrid näitada, pipard anda, waltso järki anda; päälae üles wõtta, kurro wakka anda, kaalaluwt paantada, sõrmi lukkesse tetta, jaalkaid walla kisku, mäistust anda, lõua kinnipanda, hamba pusstmaha pessa, rohto anda, tinna anda, sinovaiva wäkantada, (immis otsa tetta,) tüüt lõpetada, tuultata, jaräta, nahka porri, mäistust anda; nägemist teritseta, silmi ja kõrwo wallalõ tetta, wistrika anda, ääred laskõ, kuppo panda, luubrid anda, ruuska näätata, malka näätata, ruskad näätata, perssed kaija, tuhka anda, plaastrid panda, urwõ anda. i.n.s. p. tuss. —

Pääle niisugumastel kompel trahwitu lats saavat: armu pallõma, ärä mõistma, vikka parandama, perse kirriw olõma, oigama, tehkellemä, esi tunistama, perrä andma, vikko parandama, õihkellemä, nuutskellemä, pipard ajama, urdama, werd tilkuma, witsavaiva tundma, perrä mõtlõma, ilma oppust tundma, süänt alandama, tujo ja kiihostamine lõpma i.n.s.

Trahvja ütläss ka: sai kärässa, sai watti, sai nutti, sai kaosõri, sai nilpata, sai sukkata, sai plassutada, sai witsi, sai nuutiltada, sai köömuktada.

III. Trahwmise kõrral: Anna timäle keppika: seerelui pitte, pihtapitti, kukrod pitti, seere marjo pitti; nahkroosaga: külge müüdä, kulmupitti, kõrwapitti, taga otsapitti, luid pitti; toomõ wooskaga: labapitti, laba luid pitti, põske pitti, nimmit pitti, küünär nukkopitti; rihmapandlega: warbid pitti, näkko pitti, kühmopitti; tõrwatu roosaka: jalg ruutsopitti, kontepitti, turjapitti. Pirrusugaraga: nõnnapitti, mõhnapitti. Ummrenuiaga: kõmmupitti, sihkäpitti, sarnopitti, nõtsko müüta. lüütü jä: pikäle perskallo, kikle pääle, kuutso, untkohe, kühmo, küwrto.

IV. Arro. Kõine neid kõwo mõtso kutsutas arro mõtsas, mis maise-maasiis ütsläjstt puu esiwälte ja sirrõhe kasuswa. Seperäst: Arro wark, Arro köiw. Arro kõiwast tetas wihto ja arro kõiwwo pruukitas riista-puws. Ka nimetetas mõnd ligital olõwad tallo arrowakko perrä. Nii sõi: Arro Peeter, Arro Madis, ehk: Arrotallo, ehk: lääme Arolõ! Sõna sugulasõ: ma ei sa tellest asast Arro (= arwo, = jago). kabla arro (= harro). inemise sugu arro (= harro). suur mitmõ arroline puu; jõõ arro (= harro) kii-Arro (= harro). ka warsat nimetetas mõnes paikaih lisantulõ h - tähega, nii sõi: harro wark, harro köiw (= arro wark, arro köiw,) aga: inemise arro (jagosamine) ka: inemise vaimu jalg kiira arro?

V. Juur. Egäl asjal ja olõmisel alla juur. Nimelt: puu juur, hainajuur, lilli juur, põrkna, peeti juur, kapsta ja kaaltsa loomajuur. Tettäwä asja juur: torni juur, maja juur (= alos). lewä juur (= kohetus), pudro juur (= koh.), küslä juur (= koh.), koppalusõ juur (= koh.), langa ja nahka kopatusõ juur (= koh.), kõik mis kopnõma minekist kiki ses om: kohetus, ka pund ja rabad liggi: kohetuss. —

Hääd inemist: õiguse juur, armu juur, kaatuse juur, (= õiguse üskujo). Kurja inemist: kurjusõ juur, ülekohtu juur, hapanu juur, kisa juur, pakantusõ juur, viimäne kisa juur, sawõ juur, mädänü juur, onnitusõ juur, pattu juur, kurrä-kohetuse juur, (= pakantuse kaswataja). Ütteltas ka tõiste: kurjuse kohetus, hukkatusõ kohetus, pattu palla (nigu palla leibä, t.s.). pattu kohetus. i.n.s.

Pääle sii: haigusõ juur, joba sisek, terwüse juur joba kääh.

VI. Wimm. haigus ja kõik tõise asjo, mis halvapoolõ edesi lävä, kutsutas: Wimmes, nigu: haigusõ wimm ei lä ärä, wana tõbõ wimm sisek, inemine ase tõistwa ta kurja (= haigestegewä) wimmi, jõda ase wainu wimmi edesi, eläjä ajawa ka tõne tõisttvaatta pääle riidlemise wiil tundavalt wimmi edesi; inemist: tõase minoga wimmi, tä kiskk minoga wimmi. — Puw lõts lahki kui: wimattas, (= wing), tuul tulle mullõ pääha, kui: wimatas i.n.s. kuwl tulle kui: wimattas (= wingahtas), tuul tulle mullõ pääha, kui: wimatas i.n.s.

VII. Wing. kõiki asjo, mis peengese ja tuuloist läbi juuskmisel wingmise kom-põlist hellü perrä jätwä, ütteltas: tä lätse kui winge (= wing-hatas - wimsatas). Piitsa, narä wits, püssi kuwl, lõwä nigu: wing, (= winksatas, wimsatas). Kõiksugu maistel rohtol om hääd vai halwa wingu. Nii ütteltas: mullõ tulle halw jo kirrmus rohowing nõnna ja päässese, tegi wallu, ehk: mullõ tulle hää rohowing ninna, tegi pää lahkes. Aga: hapu lewä kohetuse wing, hapu kislä kohetuse wing, hapu taari wing, wiinä wing, õllõ wing, rõõse mädä wing, hüste wing, hüste wing (pää wallutegijä), korm, (pää wallutegijä. —

VIII. Karm (= karm). Kõiko kõwwa asja kutsutas karmis, nigu: raud, kiwi, i.n.s. ka kõwa süämega inemist. nii sõi: sii puur om karm, ei ikko, sii võiti om karm, ei nõtta, tsirp om karm, ei lõika. Inemise hiwse ei lõika, sii vikaht om karm, ei nõtta. Aga: om ma karmi, (kõwa), wäega karm inemine, (esi hindaline, kallõ käsülä). Aga: ka kellel inemisel ajo karm nakkas pähha, sii (hüste) karm tege päävalle. — kon. sak. sõna. t.s. hiwse karmi, selle süä alla ka sisek karmi sõnaline. — ehk wottaa ei jõua nakkada,

IX. Niits. (= wüsonits). Kõik neid, kes perrä annawa, ehk wotta ei jõua nakkada, kui trahwitas, sis ütles trahwjä: mä sis tetä, kui: niitse, kui niiskä (sist kalla niisakablõ, t.s.)